

[Thestrup.]

tegnelse. Jeg har ikke noget at indvende imod dem, og jeg finder det ganske rimeligt, at vi behandler dem sammen med dette.

Vedrørende hovedpunkterne i vore lovforslag henviser jeg til min fremsættelsestale, men jeg bemærker, at vi jo ikke med de problemer, vi her behandler, har løst alle spørgsmål om privatlivets fred. For det første er den betænkning, der er afgivet af registerudvalget, jo kun en delbetænkning. Dette udvalgskommissorium er meget mere vidtgående end det, delbetænkningen behandler. Kommissoriet lyder på at overveje de problemer, der er forbundet med oprettelsen og brugen af offentlige og private registre, navnlig under hensyn til den tekniske udvikling på dette område. Vi kan altså vente en lovgivning senere vedrørende disse forhold, og der er også her tale om beskyttelse af privatlivets fred.

For det andet er der nogle problemer inden for radio og tv, der vedrører privatlivets fred, som jeg ikke har medtaget her, og som efter min opfattelse hører hjemme i en særlig lov. Det er spørgsmålet bl.a., om vi bør have regler, der med hensyn til forevisning af billeder i tv går videre end de forslag, vi har her. Bør vi have ansvarsregler, der f.eks. i lighed med presselovens ansvarsregler placerer ansvaret for udsendelserne hos radioens egne folk? Jeg vil gerne her henvise til en artikel i Juristen 1969, s. 69 ff. af lektor Frøbert. Der burde også efter min opfattelse være en egentlig pligt til arkivering og sikkert, også et lovgrundlag for adgang til berigtigelse. Det hviler, så vidt jeg erindrer det, på publiceringsreglerne i øjeblikket.

Det fremgår både af straffelovrådets betænkning og af bemærkningerne til de to lovforslag, at spørgsmålet om beskyttelse af privatlivets fred har været fremme ikke blot her i landet og i de andre nordiske lande, men også har været drøftet i Europarådet og på de europæiske justitsministermøder. Hertil kommer, at spørgsmålet i de senere år har været behandlet af retsvidenskaben både her og i udlandet. Man har således fra mange sider haft øjnene åbne for, at det er et vigtigt spørgsmål, selv om dets område jo ikke er så stort.

Når man så stærkt har betonet vigtigheden af dette spørgsmål, tror jeg, det er, fordi det har et vist slægtskab med en række

problemer, der vil blive mere og mere vigtige for os i de kommende år, og som jeg måske kan karakterisere således: i hvilket omfang skal og kan vi beskytte det enkelte menneske mod de farer, som den moderne udvikling, ikke mindst den moderne industrielle udvikling, udsætter det enkelte menneske for? Spørgsmålet kommer herved i slægt med et af de store, vigtige spørgsmål, som vi allerede er begyndt at behandle, nemlig selve forureningsbekæmpelsen.

Det er også i slægt med et andet spørgsmål, der opstår som følge af, at det moderne samfund synes at begunstige koncentrationer, både koncentration af virksomheder og koncentration af kapital, i højere grad, end vi hidtil har stået over for det. Fra mit partis side har vi som et værn imod en for stærk koncentration af kapital interesseret os for udbredelse af ejendomsretten, ejendomsret for alle. Vi har også set parcelhuset, det af beboeren ejede parcelhus, som en vigtig ting, når det drejer sig om udbredelsen af ejendomsretten, og hvis jeg ikke tager fejl, hørte jeg forleden dag, at den højtærede justitsminister havde visse tanker i samme retning, i alt fald udtalte sig på en måde, som sikkert vandt genklang andre steder.

Socialdemokratiet har jo også interesseret sig for disse spørgsmål, men med en anden løsning. Men spørgsmålet er jo ikke alene rejst her både med socialdemokratiets forslag og med vort forslag; det er jo også rejst en række steder i udlandet, og jeg tror, det er noget af det, vi kommer til at interessere os for i fremtiden. Jeg mener også, vi kommer til at interessere os for at finde muligheder for de mange mennesker, der gennem koncentrationen bliver revet bort fra de virksomheder, hvor de hidtil har siddet som ledere, ikke mindst de overordentlig mange detailhandlere, som disse år kommer i en meget vanskelig situation, når deres forretninger må nedlægges.

Jeg tror også, den stærke stigning, vi har i kriminaliteten, i alkohol- og narkotikamisbruget, hører herhen og har en meget nøje sammenhæng med den udvikling, der er sket i det moderne industrialiserede samfund.

Endelig er det også klart, at det moderne industrisamfund har en tendens til at udvide det offentliges magt over det enkelte menneske på en række områder, og perspek-